

AMIT TUDUNK

Mi vagyunk a föld, minket táplálnak növényei és állatai.
Mi vagyunk az eső és az óceán, mely ereinken folyik keresztül.
Mi vagyunk a szárazföld erdeinek lehellete, növényei a tengernek.
Emberek vagyunk, állatok, leszármazottai mindenfajta életnek, az első egysejtűtől.
Eme rokonsággal közös a múltunk, melyet génjeinkbe írt az idő.
Közös a jelenünk, bizonytalansággal tele.
És a jövőnk is közös, melyről még senki nem mesélhet.
Mi, emberek, egyetlen a 30 millió fajból, beleszőve egy vékony lepedőbe, mely a földet öleli.
Közösségek jövője függ ezen vékonyka réteg lakóinak sokféleségétől.
Mindannyian eme háló tagjaként egymástól függünk.
Együtt használjuk és tisztítjuk, újra és újra az élet alapvető építőköveit.
Otthonunk, a Föld, véges; minden életforma osztozik javain,
És az energián, melyet a naptól kapunk, és kijelöli határainkat.
Most először érintettük ezen határokat.
Ha veszélyeztetjük a levegőt, a vizet, a talajt és az élet különböző formáit,
A végtelen jövőtől lopunk, hogy a múltó jelent szolgáljuk.

Artwork by Michael
Nicoll Yahgulanaas

AMIT HISZÜNK

Az emberek oly mértékben gyarapodtak és váltak elképesztően erőssé,
hogy lények egész sorát hajsoltuk pusztulásba. Folyamokat zártunk el,
ősi erdőket pusztítottunk, megmérgeztük a bolygót, az esőt és a szelet, s lyukat ütöttünk az egekbe.
A tudományunk fájdalmat is hozott, nem csak örömet, kényelmünkért szenvedő milliók fizetnek.
Hibáinkból tanulunk, gyászoljuk kihalt távoli rokonaink, és a remény társadalmát építjük.
Tiszteljük és megőrizzük a tiszta levegőt, a vizet és a földet, melyre szükségünk van.
Helytelen az a gazdaság, mely csak keveseknek kedvez, zsugorítva mindannyiunk örökségét.
Mivel a környezet pusztulása a biológiai tőkénket is megsemmisíti,
teljes ökológiai és társadalmi költséget kell számolnunk minden egyenletben.
Csupán egy pillanatnyi generáció vagyunk, az idő véget nem érő tengerében, a jövőt nem törölhetjük el.
Ott, ahol a tudás véges, gondolnunk kell azokra, kik utánunk következnek,
S közben lépéseinket óvatosság övezze.

ÉS AMIT TENNÜNK KELL

Amit tudunk és hiszünk mostantól az alapja kell, hogy legyen mindannak, ami szerint élünk.
Fordulópont ez kapcsolatunkban a Földdel.
A fejlődésért dolgozunk, együttműködve, s nem zsarnokként,
hogy a megannyi töredék egy legyen; s bizonytalanság helyett egymásrautaltság legyen.